

Seyirci Kalmanın Çaresizliđi

– kul mehmet · 12 Temmuz 2014

Bazen bedenimiz tüm ruhumuz lal olur kalır, yaşanan vahşetlerin karşısında. Bunu yapanın insan olması tüm bedenimizi hislerimiz anımızı zamanımızı dondurur, insanlığımızdan utanırız, kaçarak mağaralara izbe sokaklara kaçmayı isteriz ama kaçamayız.

Katliamlar da yüzü aya benzeyen masum insanları öldüren biz hayvandan daha vahşi yaratıklar bunu yaparken kılımız kıpırdamaz, hissiz bakışlarıyla arzularımızın gerçekleşmesi için hunharca bu katliamları işleriz.

Öldürdüğümüz insanın yüzünde sevdanın tutkusu vardı, gözlerinde yaşamın parıltısı vardı, insanları sevmenin neşesi vardı, dilinde sevda türküleri vardı, az dertli birini gördüğünde yüreği acılar içinde titrer gözlerinde yaşlar akardı ve hemen koşardı o derde derman olmak için.

Lakin vicdandan haberi olmayan insan, ahlaksızlık kılığına girmiş biz insan denilen bazı kişilerce ya savaşta ya katliam ile ve de en kötüsü yok olasıca bizi yok oluşa götüren arzularımızı gerçekleştirme uğruna öldürüyoruz.

Buna da seyirci kalmanın çaresizliği biz duyarlı insanların yüreğini parçalasa da buna engel olmamak seyirci kalmanın hesabını yüce Allah'a ve gül kokulu Resule veremeyeceğiz.

Geceleri sessiz kaldığımızda, yatağımıza yattığımız da bu çığlıklar feryatlar kulağımızda yankılansa da, o ceylan bakışlı masumların göz bebeklerindeki yaşamın parıltısı rüyalarımıza girse de buna seyirci kalmanın vicdan azabını hep yaşayacağız.

İnsan ki sevdaya tutkun gönüllerin inşasına koşmaya layık, iyiliği merhameti yeryüzüne yaymaya ve yüce Allah'a ibadet etmek için yeryüzüne gönderilen, Kuran ve Gül kokulu Resul peşinde koşmaya layık olan Meleklerin kıskandığı iyilikleri yaymaya yaşamaya layık olan bizler neyin peşindeyiz?

Nefis ve şeytanın bize neler yaptığının neden hala farkında değiliz?

Yollarımız neden ayrıldı bunu ayıranları neden bu görmek için Yüce Allah tarafında verilen gözlerimiz ile göremedik?

Ayrılığın iklimlerini yeryüzüne ekenleri neden duyamadık, yüce Allah bu kulakları ne için bize verdi?

Gönüllerimiz aydınlatan merhamet iman Kuran gül kokulu Resulün izlerini silenleri, neden bu hissedilmek için gönlümüze yüce Allah tarafında yerleştiren kalplerimizle gözlerimizle göremedik?

Ama olmadı yollar gönüller hala kapatılmaya yıkılmaya çalışılır iken hala bizler neden seyirci kalıyoruz?
Neden? Niçin?

Bakın işte ömür işkence dolu anların karanlığına doğru sessizce gidiyor... Yok, mu oldu hepsi birden?
İman dolu gönüller? Yüreğinde insan sevgisi taşıyanlar? Bu vahşete karşı bu zalimlerden hesap soracak
iyilik merhamet dolu yürekler hepsimi kaybıldı?

Yoksa hala beklemenin ıstırabı ile yaşamaya devam mı edeceğiz?
Mehmet Alu